

Rättsfallssamlingen

Mål C-67/13 P

**Groupement des cartes bancaires (CB)
mot
Europeiska kommissionen**

”Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Artikel 81.1 EG — Kortbetalningssystem i Frankrike — Beslut av företagssammanslutning — Utgivningsmarknaden — Avgiftsbestämmelser för ’nya medlemmar’ — Medlemsavgift och mekanismer för ’reglering av inlösenverksamheten’ och ’vilande medlemmar som aktiverar sig igen’ — Begreppet konkurrensbegränsning ’genom syfte’ — Prövning av skadligheten för konkurrensen”

Sammanfattning – Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 september 2014

1. *Överklagande — Grunder — Felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna — Avvisning — Domstolens prövning av tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna — Ej möjlig utom vid missuppfattning*

(Artikel 256.1, FEUF; domstolens stadga, artikel 58 första stycket)

2. *Unionsrätten — Principer — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Stadfästelse i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Domstolsprövning av kommissionens beslut på konkurrensområdet — Kommissionens beslut förutsätter en komplicerad ekonomisk bedömning — Räckvidd och begränsningar för domstolsprövningen — Skyldighet att kontrollera den rättsliga kvalificeringen*

(Artikel 81.1 EG; artiklarna 261 FEUF och 263 FEUF; Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 47)

3. *Konkurrensbegränsande samverkan — Skadlig inverkan på konkurrensen — Bedömningskriterier — En konkurrensbegränsande samverkans innehåll och syfte samt den juridiska och ekonomiska kontexten för utvecklingen av denna — Skillnaden mellan överträdelse genom syfte och överträdelse genom resultat — Avsikten hos parterna i ett avtal att begränsa konkurrensen — Inte nödvändigt kriterium — Överträdelse genom syfte — Tillräckligt stor skadlighet — Bedömningskriterier*

(Artikel 81.1 EG)

4. *Konkurrensbegränsande samverkan — Skadlig inverkan på konkurrensen — Konkurrensbegränsande syfte — Bedömningskriterier — Bedömning utifrån den juridiska och ekonomiska kontexten — Domstolsprövning — Motiveringsskyldighet vad gäller det konkurrensbegränsande samarbetets konkurrensbegränsande syfte och det konkurrensbegränsande samarbetets skadlighet*

(Artikel 81.1 EG)

1. Se domen.

(se punkt 41)

2. Se domen.

(se punkterna 43–46)

3. När det gäller konkurrensbegränsande beteenden som omfattas av artikel 81 EG är vissa typer av samordning mellan företag redan till sin art så pass skadlig för den normala konkurrensen att det kan anses att någon bedömning av dess effekter inte behöver göras. Vissa samordnade beteenden, såsom horisontell prissättning av karteller, kan således anses vara förenade med så pass stora risker för en negativ inverkan på, i synnerhet, varor och tjänsters pris, kvantitet eller kvalitet att det inte anses nödvändigt att, vad gäller tillämpningen av artikel 81.1 EG, visa att de har konkreta effekter på marknaden.

Om en analys av en typ av samordnat förfarande mellan företag leder till slutsatsen att det inte uppvisar en tillräcklig grad av skadlighet för konkurrensen, ska däremot det samordnade förfarandets verkningar prövas. För att det samordnade förfarandet ska kunna omfattas av förbudet krävs att det föreligger omständigheter som visar att konkurrensen faktiskt på ett märkbart sätt har hindrats, begränsats eller snedvridits.

Frågan huruvida ett avtal mellan företag eller ett beslut av en företagssammanslutning är tillräckligt skadligt för konkurrensen för att anses utgöra en konkurrensbegränsning ”genom syfte” ska prövas i förhållande till innehållet i avtalets eller beslutets bestämmelser, de mål som eftersträvas med avtalet eller beslutet samt det ekonomiska och juridiska sammanhang som avtalet eller beslutet ingår i. Vid bedömningen av detta sammanhang ska hänsyn även tas till de aktuella produkternas eller tjänsternas beskaffenhet samt till strukturen och de faktiska villkoren på den eller de relevanta marknaderna. Även om parternas uppsåt inte är avgörande för bedömningen av huruvida ett avtal mellan företag är konkurrensbegränsande finns det inget som hindrar konkurrensmyndigheter, nationella domstolar eller unionsdomstolen från att beakta detta.

Det kan inte godtas att begreppet konkurrensbegränsning genom syfte inte ska tolkas restriktivt. Begreppet konkurrensbegränsning genom syfte kan nämligen endast tillämpas för vissa typer av samordning mellan företag som är så pass skadlig för konkurrensen att det kan anses att någon bedömning av dess effekter inte behöver göras, eftersom det i annat fall skulle betyda att kommissionen befriades från skyldigheten att styrka de konkreta effekterna på marknaden av avtal vilka inte på något sätt har visats vara skadliga för den normala konkurrensen redan till sin art. Omständigheten att de avtalstyper som nämns i artikel 81.1 EG inte utgör en uttömmande uppräknings av förbjudna former av samverkan är härvid utan betydelse.

(se punkterna 49–54, 57 och 58)

4. När det gäller konkurrensbegränsande beteenden som omfattas av artikel 81.1 EG, och närmare bestämt konkurrensbegränsande syfte, framgår vissa konkurrensbegränsande åtgärders konkurrensbegränsande syfte redan av deras ordalydelse. Detta befriar dock inte tribunalen från sin skyldighet att vid sin kontroll av lagenligheten av ett kommissionsbeslut i vilket dessa åtgärder funnits ha ett konkurrensbegränsande syfte, undersöka hur dessa formuleringar kunde anses visa att det förelåg en sådan konkurrensbegränsning.

Även om tribunalen härvidlag anger skälen till varför de aktuella åtgärderna, med beaktande av deras beräkningsformler, var ägnade att begränsa konkurrensen, och därmed skulle omfattas av förbudet i artikel 81.1 EG, är tribunal likväl skyldig att, för att domen inte ska vara bristfälligt motiverad, motivera varför denna konkurrensbegränsning ska anses vara så pass skadlig för konkurrensen att den kan kvalificeras som en konkurrensbegränsning genom syfte i den mening som avses i artikel 81.1 EG.

Om tribunalen finner att det förelåg interaktion mellan utgivningsverksamheten och inlösenverksamheten i ett system för betalning med kort och att dessa verksamheter gav upphov till "indirekta nätverkseffekter" eftersom andelen av handlarna som accepterar betalning med kort och antalet kort i omlopp påverkar varandra, kan tribunalen inte utan att göra sig skyldig till en felaktig rättstillämpning slå fast att de aktuella åtgärderna har till syfte att begränsa konkurrensen i den mening som avses i artikel 81.1 EG.

Det är också en oriktig bedömning av sakomständigheterna att inte skilja mellan den relevanta marknaden och det sammanhang som ska beaktas för att avgöra huruvida innehållet i ett avtal eller ett beslut av en företagssammanslutning visar att det finns ett konkurrensbegränsande syfte i den mening som avses i artikel 81.1 EG. Denna åtskillnad mellan den relevanta marknaden och sammanhanghet iakttas inte om tribunalen finner att analysen av kraven på balans mellan utgivningsverksamheten och inlösenverksamheten inte kan prövas utifrån artikel 81.1 EG eftersom den relevanta marknaden inte är marknaden för betalsystem i en medlemsstat utan istället den i det efterföljande marknadsledet, marknaden för utgivning av betalkort i denna medlemsstat.

Undersökningen av de alternativ som fanns för medlemmar i en ekonomisk intressegruppering som inrättats av de största bankerna som är verksamma i nämnda medlemsstat i syfte att skapa interoperabilitet mellan systemen för betalning och uttag med kort som ges ut av grupperingens medlemmar är slutligen en undersökning av dessa åtgärders potentiella effekter och inte en kvalificering av dessa åtgärder som ett beslut av en företagssammanslutning som har ett syfte som skadar konkurrensen.

(se punkterna 65, 69, 74, 76–79 och 82)